

ikke er Meningen. For mit Vedkommende er det forsaavidt ligegyldigt. Nu er det Tilfældet, at Herredsfogden, som nu ansætter Snefogderne, spørger Sogneraadene: Vilde I komme med en Indstilling? Ja, vi det vel — ja, saa har jeg ikke Noget derimod at indvende, men jeg vil helst have det at vide, saa at man veed, om man er forpligtet til at komme med en Indstilling eller ikke. — Denne Snefoged skal saa forrette Tilfigelsen. Der har det ærede Udvalg ganske rigtig havt Die for, at den Bestilling at tilgive de Arbeidspligtige er ikke den mindst væsentlige i hele dette Arbejde, som Snefogden faar at udføre. Derfor skal han have Betaling eller Medhjælp, hvad man nu vil. Det er fuldstændig korrekt. I Paragrafen lige ovenover, nemlig § 10, staar der, at Sogneraadene kunne udenfor Omgangen tilgive det Mandstabs, som jeg nylig dvælede ved. Jeg antager, at det er Meningen, at Sogneraadene gennem Snefogderne kunne foretage denne Tilfigelse. Jeg antager det som givet, at denne Afstælse ikke betyder, at Tilfigelsen kommer den ene Gang fra Snefogden og den anden Gang fra Sogneraadet, men jeg ønsker dog Klarhed derover. — Det ærede Udvalg har ment som saa, at der skulde ogsaa være en Bestemmelse om, at Snefogderne ikke staa hjælpløse overfor Mandstabet, med andre Ord, de have holdt paa Bødestemmelserne og skærpet dem for Udeblivelse fra Arbejdet, Oplættighed eller Drukkenstab o. s. v. Jeg mener, det er fuldstændig korrekt, at der er Bestemmelser i den Henseende, men jeg vilde helst — det er den Værding, jeg har mest imod — at vi bleve ved det Gamle — det er, saavidt jeg husker, fra 2 Mark til 2 Rigsdaler — og jeg skal sige hvorfor. Man kan tænke sig den Mulighed, at en Snefoged kunde, saasnart han fik Veilighed, benytte sin Stilling til at faae Vedkommende til at erlægge en saa høj Bøde, som han kunde faae ifjendt. Nu er Sagen jo ganske simpelt den, at naar en Mand ikke kan møde med sit tilsagte Mandstabs af en eller anden Grund, er han ifaldet Bøde, men det er dog ikke altid givet, at en Mand, der bliver tilstaaet til Snekastning om Morgenen Kl. 8, kan stille med hele sit Mandstabs $\frac{1}{2}$ Time efter, og hvis han ikke møder med hele sit Mandstabs, eller hvis han sender en stor Dreng, som efter Snefogdens Mening ikke er arbejdsdygtig, er han ifalden Bøde. Jeg vilde helst, at vi skulde blive staaende ved den af den ærede Minister foreslaaede lave Bøde. Den vil mulig kunne komme til at gaa op med en Mand's Dagløn, og det vil for den første

Dag være tilstrækkelig; bliver der flere Snekastningsdage paa Kad, saa vilde de Fleste fyldestgjøre de Pligter, som paahvile dem, og hvis ikke, kunde jo Mulken tages efter den høiere Bestemmelse, som ogsaa er gjældende i det gamle System.

§ 17 staar der en Bestemmelse, som jeg, saavidt jeg mindes, tillod mig at henlede Opmærksomheden paa under Sagens første Behandling. Der staar i sidste Punktum, de to sidste Linier i § 17: I fornødent Fald, skal der, saasnart Snefald har gjort en Veis Retning ufsendelig, drages Omvorg for, at denne betegnes med iøjnefaldende Marker.

Hvad vil det sige ude paa Landet, naar vi have stort Snefald, og Veiene blive tilagte med Sne? Jeg gad da nok spørge, hvad det skulde nytte, at der blev sendt Mandstabs ud til at aspæle denne Vei helt igjennem. Kommer den Veiarende fjørende og vil fjøre efter disse Signaler, kan han være ganske sikker paa, hvis der da er kommen noget videre Sne, at blive sidende midt paa Veien. Nei, de Veiarende ere for kloge til at følge Veien under saadanne Forhold; de redde sig saa godt, de kunne, ud paa Markerne, og derfor er det en anden Bestemmelse, som er langt mere fyldestgjørende, nemlig den, der nævnes i § 18: „Har Snefaldet paa en Vei været saa stærkt, at Veien først efter længere Tids Arbejde kan blive farbar, skal vedkommende Kommunalbestyrelse, hvor det er muligt, lade affætte og, saalænge Forholdene gjøre det nødvendigt, vedligeholde en midlertidig Vei over de tilstødende Marker, der da bliver at betegne ved iøjnefaldende Marker“, eller med andre Ord, hvor Veibanen som følge af Snelæg er ufarbar, skal der anvises en midlertidig Vei ud paa Marken, det er det, som svarer til det, vi kalde, at Noget skal ud med „Vesere“ for at affitte Veien, hvor man kan færdes paa Markerne. Her er saa atter nævnt Kommunalbestyrelsen, det er den, som skal foretage det Stykke Arbejde at affætte eller affitte en saadan Vei og at holde den farbar, indtil den virkelige Vei kan blive optastet. Jeg er bange for, at hvis denne Bestemmelse bliver staaende, vil Snefogden lade dette Arbejde sig vedkommende og lade Kommunalbestyrelsen om det. Ganste vist kan jo Kommunalbestyrelsen efter sit Forhold til Snefogden paalægge ham denne Pligt, men hvis det er Meningen, at det er Snefogden, som skal gjøre det, vilde jeg helst, at Bestemmelsen stod saa klar, at den ikke kunde misforstaas af dem, der til dagligdags skulle tyde Loven. Det var kun disse saa Henstillinger, som jeg vilde tillade mig at fremkomme med for muligt at faae